

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistola Pastoralis Illustrissimi Ac Reverendissimi Domini D. Humberti Guilielmi A Præcipiano, Archiepiscopi Mechliniensis

Precipiano, Humbert Guillaume de

Lovanii, [1692]

Caput X. De praxi Ecclesiæ modernâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39186

ex intimis animi latebris, ac recessibus sefellerit, suis tamen hac in parte discipulis prævit, ne fastidirent quempiam, aut repellerent ad meliorem vitam aspirantem suorumque scelerum pertæsum. Cogitent avarum esse non debere dispensatorem, cuius Pater familias largus est.

C A P U T X.

De praxi Ecclesiæ modernæ.

Ecclésiæ Matris suæ consuetudinem & praxim teneant longo sæculorum usu probatam, neque supra suam le magistram erigant, aut ejus indulgentiam ausu temerario corripiant. Non suspirent semper antiqua sæcula, & primævum in Matre sua ætatis florem vigoremque repositant, fastiditis rugis canisque despectis. Habuit Ecclesia olim, ut quod res est loquamur, ex quo corrigi possit hodierna disciplina, sed & jam habet, unde corrigi potuit antiqua, quemadmodum periti temporum & rerum norunt atque testantur. Non est filiorum in Matris annos inquirere, aut exprobrare senium, aut novæ metamorphosi velle recoquere. Plus quam satis est adhuc ipsa vigoris habet, superis sit gratia, ut sibi suisque prospiciat, & si quid noxium accrevit, resacet, & ab Episcopis ressecandum moneat.

Neminem fascinet speciosum Reformationis nomen, quod à Calvini temporibus meritò odiosum esse cæpit atque suspectum. Non est privati hominis aut Doctoris Ecclesiam, & receptas toto orbe Catholico consuetudines reformare. Romanorum Pontificum atque Episcoporum id proprium est opus, quos torpere, aut in præsentis Ecclesiæ necessitate turpiter connivere promissus illis Sanctus Spiritus haud sinet. Ad rem tantam privatâ authoritate aggredi, quæ nulla est, viam est sternere, loquimur liberè ut nos decet, ad schisma.

Ne igitur Pœnitentiæ opera promiscuè ipsi peccatorum veniæ & condonationi præmitti postulent, aut exigant, si peccata sint occulta; neque hunc olim viguisse morem prolixè jactent, nullo satis certo testimonio. At viguerit mos iste, & veteres laudent per nos licet, modo utantur annis suis: si consultum id certis quibusdam casibus videbitur, neque sperentur alia remedia successura, aut effectum sortitura tam bonam,

con-

Considerato maturè pœnitentis statu, non veramus quo minus hæc via infirmi salutis prospiciant; verum id non fiat per tempus nimis diurnum, neque annos integros auferat.

Nullis posthac excidant damnatæ voces & recenter ab Alexandro VIII. Pontifice proscriptæ gravissimo Decreto: „Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni induxit „non politica aut Institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex & „præscriptio, natura rei id ipsum quodammodo dictante. Per „illam praxim mox absolvendi ordo Pœnitentiæ est inversus „Consuetudo moderna quoad administrationem Pœnitentiæ „etiamsi eam plurimorum hominum sustentet authoritas, & „multi temporis diuturnitas confirmet, nihilominus ab Ec- „clesia non habetur pro usu, sed abusu.

C A P U T X I.

De dilatione Absolutionis.

Illis casibus veniam procrastinent (neque enim segnes mi-
nitros cupimus, aut molles medicos, sed qui pro tempore
& loco, & morbi necessitate tam linere plagam unguento
sciunt, quam urere & secare) quos Rituale Romanum & Pasto-
rale Mechliniense exhibet. Si qui rei nempe Sacrum tribunal
acceserint, § qui nulla dant signa doloris, qui odia & inimici-
tias deponere, aut aliena, si possint, restituere, aut proximam
peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere,
aut vitam in melius emendare nolunt: aut, ut utamur verbis S.
Caroli, † nisi in posterum sese emendare promittant, nullo modo
eos absolvant; quod si in se recipiant ea se facturos, nec horum ad-
moniti umquam à Confessario vel Pastore, præscripto modo fue-
rint, poterunt eos absolvere. Rursus pergit idem Sanctus: ¶
Nec eos absolvant, qui cum peccatis mortalibus simul etiam eo-
rum occasiones vitare planè non proponunt. Si pœnitens, inquit
alio loco, * recipiat in se media à Confessario præscripta, poterit
absolvi. rursus ait: † Si probabiliter sibi Confessarius persuadeat
posse se fidem primæ vel secundæ à pœnitente sibi promissioni fa-
cta dare, quod scilicet occasionem auferet, poterit eum promissio-
nis intuitu absolvere. Paulò ante præmiserat: § si tamen fue-
rint

§ De Sacramento Pœnit. † Instruct. p. 2. c. 13.

¶ Cap. 15. * Cap. 26. † Cap. 17. § Cap. 13.